

Segíthetünk-e egymáson?

Egyre többször hallani, hogy a modern világban elhidegültünk egymástól, a szomszédhoz se nézünk be, nem látjuk meg a segítséget kérőt vagy egyszerűen elmegyünk a bajok mellett. Mégis történnek olyan dolgok a nagyvilágban, ami megmozgatja a bennünk szunnyadó humánus szamaritánust és készek vagyunk lehetőségeinken is felül segíteni annak, aki kezét nyújtja felénk. Így találtunk rá a magyarpolányi Kauker családra, akik a vörös iszap sújtotta területen több ház nélkül maradt családnak segítettek és minket is elvezettek a károsultakhoz.

Az Artera alapítvány partnereinek szándéka nemcsak az önzetlen segítségnyújtás, hanem a remény, hogy hasonló kezdeményezések sorozatát indíthatjuk majd el. Hiszünk abban, hogy a segítséget helybe kell vinni és annak kell adni, aki leginkább rászorult erre.

A kezdeményezéshez csatlakoztak Berze Katalin, Berze István, Takács Gizella, Kovács Béla, Molnár Ibolya, Vass István, Lőrincz Zsuzsánna, Ambrus Ildikó, Puskás Zsuzsánna, Gálfi Gyöngyvér, Papp Magdi, Lázár Ibolya, Szabó Erzsébet, Kovács Jolán, és az alapítvány támogató partnerek közül a TÜNDE gyógyszertár, és a REACTO cégek.

November 25.-én jutattuk el adományunkat a Devecserben károsult két gyerekes Kálmán családnak. Kálmánné Kemény Éva munka nélkül is maradt, házuk annyira károsult, hogy lebontják, (Füzes utca 9 szám), jelenleg házbérben laknak. Adományunkat Veszprémbenadtuk át amit kislánya Éva és az édesanyja vett át.

A nagy katasztrófa nem rendítette meg hitüket, reménykedve mesélik, milyen kilátásaik vannak, majd jövőre megoldódik a sorsuk és fedél lesz a fejük fölött, de nem szeretnének elköltözni

Devecserből. Nem győzték hangsúlyozni azt az érzést, amit az emberek segítő szándéka ébresztett bennük, érezték szeretetüket.

Részünkről kitartást kívántunk, és további segítő szándékunkról biztosítottuk őket, meghívtuk hozzánk, hisz még soha nem jártak Erdélybe.